

FELIU VENTURA

“REFERENTS”

20 anys de rareses,
versions i referents

El cantautor xatívi no para. Però ja ens havia avisat fa mesos, amb aquell envit: “el 2013 faig 20 anys sobre els escenaris i si voleu, ho podem celebrar plegats”. Sí, la celebració havia de ser col·lectiva, o no seria. Va engegar una campanya de micromecenatge sota el nom de VERS L'INFINIT amb múltiples recompenses que en 3 dies havia assolit l'objectiu i per això

amplià l'envit: si s'arribava a una nova xifra, ens oferiria a més a més de tot plegat un disc de versions i rareses, doncs també li venia de gust fer-ho. Sí, clar: la nova xifra es va assolir i ara, després de diversos mesos d'activitat frenètica al voltant de Vers l'Infinit, arriba la promesa: 17 peces aplegades sota el nom de *Referents*.

DES DEL 20 de FEBRER 2014, NOMÉS EN STREAMING A:
<http://feliuventura.bandcamp.com/album/referents>

El nou disc és de celebració, polièdric i per a tots els gustos, però l'espina dorsal del treball és material nou enregistrat per l'ocasió als RC Studios de Xàtiva amb Borja Penalba i Pau Chàfer, ja siguin cançons pròpies revisitades o siguin versions d'autors que Feliu Ventura ha volgut reivindicar com a referents. En aquest darrer gran lot de material nou, el de les versions hi destaquen fins a nou revisions que són, per ordre d'aparició, les següents. La immensa “A desalambrar”, original de Daniel Viglietti, himne absolut de la cançó protesta del Con Sud que en la veu i traducció catalana de Feliu Ventura recobra una èpica plena del contingut necessari pels temps que corren avui, més de quaranta anys després. “A desalambrar” té la seva contrapartida en l'homenatge del de Xàtiva a la cançó folc de protesta de casa nostra, amb la magnífica versió del “Et cobriran de blasmes” de Els Esquirols. I d'aquí, salt doble mortal amb la corprenedora i sorprenent versió del “Van Diemen's land”, que en mans de Ventura

es converteix sensacionalment en “Pren-me fort”. I de la Irlanda més compromesa de retorn a l'Amèrica del Sud, amb una excel·lent revisió del “Manifiesto” de Victor Jara, que Ventura assumeix com a màxima declaració d'intencions sota el títol de “Manifest Jara”. Tot viatge passa també per casa i Xàtiva és la casa de Ventura, però també de Raimon: aquí tenim una personal versió d'una cançó mítica i versionada fins a l'infinit, que Feliu Ventura s'emporta al seu terreny per dotar d'un extra de punch renovat la peça, si és que era possible. I altre cop el salt a l'Atlàntic i el retorn a Amèrica, amb la preciosa versió de “Te doy una canción” de Silvio Rodríguez, que a *Referents* esdevé “Et done una cançó”. Ventura ataca també una complicada peça de Pi de la Serra, “Cançó en i”, que li escau com anell al dit en un joc magnífic d'ironia i embarbussaments que el de Xàtiva ja ha fet anar en el seu repertori habitual i que troba en el tema de Pi de la Serra un fantàstic ancoratge i referent. El tracklist avança i ens descobreix una versió d'una

peça popular mallorquina, "Horabaixa post el sol", on Feliu Ventura troba espai per fer anar la cantarella pausada, introduïr el recitat del poema "Cançó de bressol" de Vicent Andrés Estellés: dos fan un, tot a "Horabaixa", passejant les sonoritats més tradicionals i mediterrànies del disc. Aquest capítol de versions clou, com no podia ser d'una altra manera, amb homenatge a l'arxiconegut himne "La samarreta" del sempre present i enyorat artista alcoià Ovidi Montllor i que el de Xàtiva s'emporta, alerta, al blues! Entre la resta de nou material enregistrat per a l'ocasió trobem una nova peça, "Soledat", amb la qual Feliu Ventura musica el poema homònim de Vicent Andrés Estellés, el petit homenatge del xatí en XXè aniversari de la mort del poeta de Burjassot. "Soledat" ens arriba amb dues cares: la cara A, amb banda d'acompanyament i la cara B amb Feliu sol, amb la guitarra, la veu i el poema. *Referents* conta també amb dues 'alternate takes' en clau de raresa de dues cançons del seu darrer disc d'estudi, *Música i lletra*. Per una banda, una ampliada revisió de "El nus de la corbata", que Feliu Ventura interpreta la peça acompanyat de la Xaranga de Xàtiva, una banda de fins a 13 instrumentistes de vent i 4 percussionistes, enregistrada a la Falla Na Jordana sota la direcció musical de Francesc Alberó; i per una altra una versió a trio de "Adéu", amb Borja Penalba al baix i Pau Chàfer al piano.

Feliu Ventura ha volgut recuperar a més per aquest disc alguns emotius moments en directe que fins el moment havien romàs en els arxius personals del cantautor. *Referents* inclou quatre cançons en directe, sense cap tractament posterior, enregistrades en diferents moments i amb formacions diverses amb les quals s'ha acompanyat des de mitjans dels anys 2000. Del mític concert doble realitzat el 2006 a l'Auditori de Barcelona, Feliu Ventura rescata "Com la pell de la bresquilla" i "Creix", amb banda de pop-rock i la participació de Borja Penalba (guitarra acústica), Pau Figueres (guitarres acústiques i elèctriques), Edu Olmedo (bateria), Blanca Cereceda (baix elèctric), Francesc Alberó (teclats), Mariona Tuset (cello) i Àgata Casas (cors). "No sé què sent", enregistrada el 19 de novembre de 2011 al Gran Teatre de Xàtiva en la presentació oficial de *Música i lletra* conta amb Borja Penalba (guitarra acústica i percussions), Eduard Navarro i Miquel Gironés d'Obrint Pas (dolçaines), Quique Pons (guitarra elèctrica), Sara Chordà (cello) i Gabi Coll (violí). Feliu Ventura no ha volgut oblidar tampoc en aquest disc a Guillem Agulló, company mort a mans del feixisme a Montanejos el 1993, i per això li dedica la cançó "Demà" a duo amb Borja Penalba, enregistrada en directe al Tívoli de Burjassot el desembre de 2008 durant el concert "15 anys sense Guillem Agulló".